

i Genhold til den berorte Paragraf i Kontrakten kunde give dem Afkomst til at tage Del i Udbyttet af den nye Forpagtning, og jeg maatte altsaa søge at skaffe mig Underretning om, hvorvidt noget Saadant kunde siges at være stift. Jeg henvendte mig da først til den Mand, der maatte antages at vide bedst Bessed om denne Sag, nemlig Kontroløren ved Distriktsfiskeriet, der er hele Thinget og mange Mænd i vor Nation bekendt, som en overordenlig dygtig, paalidelig og i enhver Henseende hæderlig Mand, og den Erklæring, jeg fik fra denne Mand, gik ud paa, at han ikke fandt, at de Ting, som Forpagterne havde udsørt, vare af den Bessaffenhed, at de kunde give Anledning til Krav i denne Retning. Jeg fandt imidlertid ikke at burde stole ubelukkende derpaa, og sendte altsaa en Mand ekspres derover. Det var en naturkundig Mand, der ikke alene havde givet sig af med de Ting, der findes i Havet, men som jeg tilmed ansaa for at have særlig de Egenstaber, der horte til for at levere mig en upartist Dom i denne Sag, og jeg bad ham om i Forbindelse med Kontroløren at undersøge samtlige Forhold paa Stedet saar nøie som muligt, tilligemed alle de Indberetninger etc. der vare fremkomne. Denne Undersøgelse blev foretagen i længere Tid med megen Flid og Omhu, og jeg fik derpaa en Beretning fra disse to Mænd i Forening, som gik ud paa yderligere og fuldstændig at betragte, hvad den forste Beretning allerede havde meddelt mig, nemlig, at Forpagterne stift ikke havde gjort Noget, der i mindste Maade kunde give dem Udgang til denne Ret. Wædens nu Forhandlingerne stode paa om Forpagtningens Overdragelse ved Auktion, indsendte Forpagterne til mig en Del Bidnesbryd, som de havde faaet fra Distriktet der paa Stedet, og — jeg tror ogsaa — fra nogle andre Mænd omkring ved Limfjorden. Disse Bidnesbryd forekom mig vel ikke paa nogen Maade at være afgjørende i Sagen, men jeg fandt dog, at det vilde være rigtig, at der blev foretaget en ny Prøvelse, og jeg udnævnte da en Kommission af tre Mænd til at tage denne Sag under ny Behandling, til hvilken jeg indbød Forpagterne ogsaa at sende Beskudmægtigede, for paa ny at lade foretage en grundig Undersø-

gelse af Sagen. Forpagterne benyttede ikke den Udgang, jeg havde givet dem, og Underfølgelsen blev derfor foretagen af disse tre Mænd alene, af hvilke de to vare de samme, der tidligere havde været tilstede, men der kom en ny til med juridisk Dannelse og en stor personlig Afkomst, netop til at kunne sælde en upartist Dom i denne Sag. Disse tre Mænd opholdt sig især længe ovre paa Egnen, og de reiste rundt til alle Steder, afhørte en hel Mængde Bidner, og da navnlig i Ogsaa de samme Bidner, som Forpagterne vare fremkomne med Bidnesbryd fra, og Resultatet af alt dette var, at jeg fik en Protokol, hvortil senere kom en Beskrivelse og en Erklæring fra disse tre Mænd, som fuldstændig enstemmig gik ud paa aldeles det Samme, nemlig, at de af Forpagterne foretagne Skridt ikke vare af den Bessaffenhed, at de ifølge den paagældende Paragraf i Kontrakten kunde hjemle dem Ret til nogen Godtgjørelse. Saaledes staa altsaa Sagen for mig. Jeg har aldrig set de Ting, hvorom her er Tale, og kan selvfølgelig kun domme efter, hvad de kyndigste og mest upartistiske Mænd, jeg har kunnet faae fat paa, efter en alvorlig og omfattende Undersøgelse paa Stedet, have meddelt mig. I Genhold her til har jeg ikke fundet, at der var nogen Anledning for Finantsministeriet til at foreslagge Thinget noget Forslag om Godtgjørelse. Dette synes mig, den naturlige Fremgangsmaade. Der som altsaa disse Mænd, der have været Forpagtere, dog finde, at Finantsministeriet er optraadt ensidig imod dem, kunne de paakalde den upartistiske Afgjørelse, der kan opnaas, nemlig igennem Domstolene, og jeg maa dertil bemærke, at jeg ikke tror, at den Auktions Sager ved vore Domstole behandles saaledes, at man just vil forlange, hvad der kan kaldes et juridisk Bevis. Det er af den Slags Ting, hvor et sagkyndigt Skjøn af Mænd udenfor Domstolene, er det, hvorpaa Domstolene ofte maa grunde deres Dom, og at det ikke har været for disse fremgaaet for mig fuldkommen tydeligt af de Dokumenter, der er meddelte, og hvoraf det viser sig, at de Mænd, der have foretaget Underfølgelsen paa Ministeriets Vegne, have fundet, at det var tilstulps nok. Jeg tror saaledes, at det høie Thing